

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 16. november 2015

Sag 244/2014

(1. afdeling)

Speciallægeselskabet X ApS

(advokat Gitte Skouby)

mod

Skatteministeriet

(Kammeradvokaten ved advokat Steffen Sværke)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 14. afdeling den 28. november 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne og Kurt Rasmussen.

Påstande

Appellanten, Speciallægeselskabet X ApS, har nedlagt påstand om, at indstævnte, Skatteministeriet, skal anerkende, at der kan ske skattemæssig omgørelse, jf. skatteforvaltningslovens § 29, for så vidt angår honorar udbetalt fra Privathospitalet Y A/S til Speciallægeselskabet X ApS, subsidiært frifindelse.

Skatteministeriet har påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Y A/S har for hvert af indkomstårene 2007-2009 betalt honorarer på 2,4 mio. kr. til Speciallægeselskabet X ApS for de plastikkirurgiske ydelser, som speciallæge A har udført på Y. I samme periode har Speciallægeselskabet X udbetalt løn til A med 200.000 kr. årligt. A er eneejer af Speciallægeselskabet X, ligesom han – via selskabet A Holding ApS – også er eneejer af Y.

Ved landsrettens dom i sagen mellem A og Skatteministeriet er A blevet anset for at være rette indkomstmodtager af de honorarer, som Y havde betalt til Speciallægeselskabet X, jf. herved statskattelovens § 4 og cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 om personskatteloven. Denne del af dommen er ikke anket til Højesteret. Det er således ubestridt, at A var rette indkomstmodtager af de årlige honorarer på 2,4 mio. kr., som klinikken betalte til speciallægeselskabet, og hvoraf A fra speciallægeselskabet modtog 200.000 kr. årligt. De resterende 2,2 mio. kr. anses herefter for skattepligtige tilskud fra A til speciallægeselskabet.

Speciallægeselskabets principale påstand angår omgørelse efter skatteforvaltningslovens § 29. Selskabet ønsker herved tilladelse til at ophæve samarbejdskontrakten med klinikken og tilbageføre de beløb, som selskabet har modtaget fra klinikken, således at beløbene udgår af speciallægeselskabets skattepligtige indkomst.

Selskabets subsidiære påstand angår den betalingskorrektion efter ligningslovens § 2, stk. 5, som Landsskatteretten gav selskabet medhold i. Selskabet ønsker herved at undgå tilskudsbeskatning ved at forpligte sig til at betale beløbene til A.

Sagen for Højesteret angår herefter, om der for de tre indkomstår – som en konsekvens af afgørelsen om, at A er rette indkomstmodtager – kan ske omgørelse efter skatteforvaltningslovens § 29, subsidiært betalingskorrektion efter ligningslovens § 2, stk. 5.

Omgørelse

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at det ikke er godtgjort, at betalingen af honorarerne til speciallægeselskabet i stedet for til A personligt ikke i overvejende grad har været båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter. Betingelsen for omgørelse i skatteforvaltningslovens § 29, stk. 1, nr. 1, er derfor ikke opfyldt, og selskabet kan ikke få medhold i den principale påstand.

Betalingskorrektion

Efter ligningslovens § 1 anvendes reglerne i statskatteloven ved påligning af indkomstskat med de ændringer og tilføjelser, der er fastsat i ligningsloven. Af ligningslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at der for en række opregnede skattepligtige ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal anvendes priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner mellem de anførte parter (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der

kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Efter § 2, stk. 5, 1. pkt., kan den skattepligtige ved ændringer i ansættelsen af den skattepligtige indkomst i henhold til stk. 1 undgå yderligere følgeændringer (sekundære justeringer) ved at forpligte sig til betaling i overensstemmelse med de i stk. 1 anvendte priser og vilkår.

Højesteret har i dom af 2. februar 2012 (UfR 2012.1642) anført, at korrektionsadgangen efter ligningslovens § 2, stk. 1, omfatter alle økonomiske elementer og øvrige vilkår af relevans for beskatningen. Som anført af landsretten har Højesteret imidlertid hverken ved denne dom eller ved kendelsen af 23. marts 2012 (TfS 2012,305) taget stilling til, om sager vedrørende rette indkomstmodtager er omfattet af ligningslovens § 2.

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at den foretagne ændring, der har hjemmel i statsskattelovens § 4, ikke er omfattet af ligningslovens § 2, stk. 1, og at der derfor ikke kan foretages betalingskorrektion efter ligningslovens § 2, stk. 5. Speciallægeselskabet kan således heller ikke få medhold i den subsidiære påstand.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Speciallægeselskabet X ApS betale 75.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.